

ת"פ 65305/03/15 - מדינת ישראל נגד ד.י. דוידי השקעות בנדל"ן בע"מ, יואל דוידי

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 65305-03-15

בפני כבוד הנשיאה אורלי סלע
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן
נגד
הנאשמים
1. ד.י. דוידי השקעות בנדל"ן בע"מ
2. יואל דוידי
שניהם ע"י ב"כ: עו"ד יפתח בן יעקב

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמים ד.י. דוידי השקעות בנדל"ן בע"מ ויואל דוידי (להלן - הנאשמים) לביטול כתב האישום בטענה של הגנה מן הצדק.
2. ביום 31.03.15 הוגש כתב אישום נגד הנאשמת 1, ד.י. דוידי השקעות בנדל"ן בע"מ (להלן - הנאשמת) בעבירה של ניכויים אסורים משכר עבודה - עבירה לפי סעיפים 25 ו-25ב(ב) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן - החוק) - (18 יחידות עבירה ביחס לנאשם 2) ונגד הנאשם 2, יואל דוידי (להלן - הנאשם) - בעבירה של הפרת אחריות נושא משרה בתאגיד - עבירה לפי סעיפים 25א, 25ב(ג) יחד עם סעיף 26 לחוק.
3. **טענות הנאשמים בתמצית -**
 - א. לא נתקיים בנאשמים היסוד הנפשי הדרוש בעבירות מושא כתב האישום שהוא מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה.
 - ב. עובדות כתב האישום מעלות ליקויים אשר בחלק מהמקרים אינם תקינים לכאורה, אך בחלק מהמקרים פגעו בנאשמים עצמם.
 - ג. עד היום לא ברור לנאשמים האם הניכויים בחוסר וביתר נגרמו כתוצאה מטעות בעריכות התלושים על ידי רואה החשבון, טעות בחישוב הסכומים או ייחוסם לכל עובד על ידי הגב' שבי או אף טעות של סוכן הביטוח או חברת הביטוח בהפקדות עצמן.
 - ד. אין בעובדות כתב האישום משום דפוס פעולה הבא להרע לעובדים ו/או לעבור על החוק בכוונה תחילה וכי מדובר בטעויות טכניות שבוצעו על ידי אחרים מטעמו.

ה. חלפו כמעט 5 שנים מיום המקרה ולנאשמים קושי אמיתי להתגונן בפני טענות המאשימה, מה גם שהדברים כפי הנראה היו טכניים בלבד ותוקנו מיד לאחר הודעת המאשימה על הבעיה.

ו. הנאשם לא ידע ולא היה מודע לטעויות מושא כתב האישום ומיד לאחר גילויין ערך שינויים מרחיקי לכת בנאשמת עד כדי גיוס ר"ח המטפלת באופן נקודתי ויומיומי במשרדי הנאשמת, בכל הקשור לניהול העובדים על כל האלמנטים השזורים בכך.

4. בבקשה מנתחים הנאשמים את דוקטרינת ההגנה מן הצדק ועקרון ה"השתק" ולגופם של דברים טוענים כי אין להעמידם לדין בגין פגם טכני או טעות טכנית נקודתית ואשר תוקנה מיד לאחר הממצאים ע"י הנאשם.

5. טענות המאשימה בתמצית -

- א. אין בטענות הנאשמים משום יסוד עובדתי או משפטי, ואפילו חלקי.
- ב. האמור בסעיפים 13-28 לבקשה ביחס להתנהלות החקירה של הנאשמים עובר להגשת כתב האישום ובסעיפים 29-38 ביחס ליסוד הנפשי, מקומו בהליך בירור אשמת הנאשמים ולא במסגרת טענות מקדמיות.
- ג. המבחנים לבדיקת תחולתה של הגנה מן הצדק כפי שנקבעו בפסיקה, אינם מתקיימים במקרה דנן.

דין והכרעה

6. **באשר לטענת הגנה מן הצדק** - הוראות סעיף 149 לחסד"פ מעגנת את הטענות המקדמיות אותן רשאי נאשם לטעון ובין היתר - "(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

במסגרת סעיף זה נטענת טענת הגנה מן הצדק שהוכרה בפסיקה והמאפשרת לבית הדין לבטל כתב אישום כאשר הגשתו או בירורו אינם עולים בקנה אחד עם קיומו של הליך פלילי ראוי והוגן.

אמת המידה לתחולת דוקטרינת הגנה מן הצדק הותוותה במסגרת ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ** (פורסם בבנו, 31.03.2005). שם קבע בית המשפט העליון מבחן תלת שלבי-

- א. **בשלב הראשון** על בית המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו;
- ב. **בשלב השני** על בית המשפט לבחון האם בקיום ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות;
- ג. **בשלב השלישי**, מששוכנע בית המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון האם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים יותר מתונים ומידתיים מאשר ביטולו של כתב האישום.

בית המשפט העליון הדגיש כי - "מצב דברים כזה אינו צפוי להתרחש אלא במקרים חריגים ביותר". **בפרשת טגר** חזר וקבע בית המשפט העליון כי טענת הגנה מן הצדק הייתה ונותרה טענה שיש לקבלה במקרים חריגים בלבד [ע"פ 3672/05 **טגר בע"מ נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 21.10.07)].

פסיקה זו אומצה על ידי בית הדין הארצי בפרשת הום סנטר [ע"פ 14/07 **מדינת ישראל נ' הום סנטר**, (פורסם בנבו, מיום 22.11.07)] ובפרשת עלי עליאן [ע"פ 25249-05-10 **מדינת ישראל נ' עלי עליאן**, (פורסם בנבו, מיום 7.3.11)] שם נפסק -

"טענת הגנה מן הצדק הינה טענה קיצונית המתאימה למקרים מיוחדים בהם עצם קיומו של ההליך הפלילי כרוך בעיוות דין ופגיעה בתחושת הצדק עד כדי הצדקה לביטולו של כתב האישום בלי לדון בו לגופו. מעצם טיבם של דברים, קשת המקרים בהם ניתן לשקול קבלת טענת הגנה מן הצדק מוגבלת והיא תחול במצבים בהם עצם קיומו של ההליך פוגע בזכויותיו הבסיסיות של הנאשם להליך תקין".

7. בעניינינו, לא מצאתי כי בנסיבות האמורות של הגשת כתב האישום הייתה התנהגות שערורייתית או בלתי נסבלת של הרשות אשר עולה כדי פגיעה בזכויות מהותיות או דיוניות של הנאשם או ביכולתם להתגונן כראוי בפני כתב האישום.

טענות הנאשמים, בבקשתם, בדבר אי קיום יסוד נפשי מצידם בביצוע העבירות וכי מדובר בטעות טכנית נקודתית אשר תוקנה מיד לאחר גילויה על ידי הנאשם, אין מקומן להתברר במסגרת טענה מקדמית ויש לברר בדיון גופו, לאחר הגשת מכלול הראיות וחקירות העדים.

8. לאור כל האמור, לא מצאתי כי יש בטענות הנאשם כדי להורות על ביטול כתב האישום ודין הבקשה להידחות.

9. סוף דבר - הבקשה נדחית.

10. **הקראה תתקיים ביום 12.11.15 בשעה 10:30.**

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ו, 19 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.